

Sygn. akt IV U 203/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2013r. w S.

odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 stycznia 2013 r. (Nr EN_ (...))

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 203/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 17.01.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej S. W. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona S. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż od dnia 02.10.1969r. do 06.10.1973r. wykonywała prace w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że sporny okres nie może być zaliczony do okresów pracy w szczególnych warunkach, ponieważ zeznania świadków nie stanowią dla organu rentowego środka dowodowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona S. W. urodzona dnia (...) złożyła w dniu 07.01.2013r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy S. W. w rozmiarze 28 lata, 7 miesięcy i 24 dni okresów składkowych i

nieskładkowych, w tym 13 lat i 1 dzień okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał okresu pracy ubezpieczonej w (...) Fabryce (...) w okresie od dnia 02.10.1969r. do 06.10.1973r. jako pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W spornym okresie S. W. została zatrudniona od dnia 02.10.1969r. na stanowisko ucznia nauki zawodu ślusarza. Nauka miała trwać do dnia 30.09.1972r. W dniu 01.09.1973r. ubezpieczona została przeniesiona na stanowisko pomocy galwanizera. Z dnia 06.10.1973r. pracodawca rozwiązał z S. W. (wtedy T.) umowę o pracę. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonej (k.18v-19), zeznania świadka B. K. (k. 19) w części w jakiej dał im wiarę, akt ZUS, akt osobowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego S. W. nie spełniła powyższych warunków. Udowodnił ponad 20 lat okresów składkowych lecz nie udowodniła 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej, że w okresie od dnia 02.10.1969r. do 06.10.1973r była zatrudniona w (...) Fabryce (...), a od dnia 01.09.1973r pracowała w galwanizerni. Sąd nie dał jednak wiary zeznaniom ubezpieczonej i świadka B. K., że przez cały okres zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy była zatrudniona jako galwanizer. Przeczą temu zebrane w sprawie dokumenty, a zwłaszcza akta osobowe ubezpieczonej. Wynika z nich, że od dnia 02.10.1969r. do 30.09.1972r. S. W. była zatrudniona jako uczeń nauki zawodu ślusarza. Sąd okręgowy podziela wykładnię Sądu Najwyższego wyrażoną w wyroku z dnia 22.08.2012r. sygn. akt IUK 130/12 zgodnie z którym

okres nauki zawodu odbywanej przed dniem 1 stycznia 1975 r. w ramach umowy zawartej na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226) był w rozumieniu prawa ubezpieczeń społecznych okresem zatrudnienia w ramach stosunku pracy Nie jest to jednak wystarczające do uznania tych okresów za okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach w myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Jak wynika z zeznań ubezpieczonej pracowała ona w wymiarze 7,5 godziny. Nie był to więc pełny wymiar czasu pracy. Prace w galwanizerni ubezpieczona wykonywała przez okres 1 miesiąca i 6 dni. Nie legitymuje się zatem okresem 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.